

[Forsvarsministeren.]

nogle enkelte bemærkninger til den ærede ordfører for forespørgerne. Jeg vil da først og fremmest sige tak til den ærede ordfører — det gælder også det ærede medlem hr. From — for det tilsagn om støtte til bevilningen til materielindkøb, som er givet.

Dernæst vil jeg endvidere sige, at med hensyn til de modifikationer, eller hvad vi skal kalde det, som værnenes behovsopgørelser har været underkastet ved behandlingen i forsvarsministeriet, da er de sket ved forhandlinger med værnene, og der foreligger ikke derefter kommentarer eller bemærkninger fra værnene dertil. Jeg opfatter derfor for mit vedkommende situationen derhen, at man fra værnenes side er gået med til, at de behovsopgørelser, jeg her har gjort rede for, må være det, man i første omgang koncentrerer sig om som det nødvendige. At der så siden kan komme andre ønsker, er en sag for sig. Jeg tror aldrig, vi nogen sinde når til den situation, at man kan sige, at nu foreligger der ikke noget behov for nyt materiel. Det er desværre et område, hvor tingene sker så hurtigt, at man knap kan blive færdig med en anskaffelsesplan, før den næste er i hælene på den.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft talte om, at jeg loyalt havde forklaret, at det behov, der var tale om, ikke gik ud over, hvad vi måtte regne med i 1960. Jeg vil gerne gøre et par yderligere uddybende bemærkninger herom.

Det er rigtigt, at den behovsopgørelse, som jeg her har redegjort for, drejer sig om de styrkemål, vi regnede med i 1960. Der er altså ikke tale om større styrker, men der er nok tale om en på visse punkter forbedret udrustning. Hvis jeg blot må nævne et par ting. Raketterne er således gået mere ind i billedet, end de var i 1960. Der er det såkaldte databehandlingsmateriel, og der er også en sådan udrustningsgenstand som helikopteren. Det er ting, som går ind i billedet, men som gør det hele væsentlig dyrere, end vi måtte regne med dengang, rent bortset fra den prisstigning, som i øvrigt har fundet sted.

Jeg forstod den ærede ordfører for forespørgerne på den måde, at han i og for sig var tilfreds med min redegørelse indtil det sted, hvor jeg omtalte de bevillinger, der

skulle vedtages for det kommende år. Nu ved jeg ikke, hvor stor interesse det kan have ved denne lejlighed at fæstne et eller andet konkret beløb, så jeg vil da for mit vedkommende gerne indtil videre henholde mig til, hvad den ærede ordfører citerede af statsministeren, at denne skulle have sagt under visse udvalgsforhandlinger, at det måtte for det kommende år blive et beløb af en størrelsesorden mellem 100 og 200 mill. kr. Det kan jeg for mit vedkommende ikke indvende noget imod, men jeg mener, at den konkrete fastsættelse må have noget at gøre med de forhandlinger, som i nær fremtid forestår med USA. Sagen forholder sig nemlig ikke på den måde, som det ærede medlem synes at gå ud fra, at nu drejer det sig bare om at lægge et eller andet beløb på bordet og forhandle ud derfra. Der er foregået en sådan forberedelse og sådanne forhandlinger i den allerseneste tid, at vi har, hvis jeg må sige det sådan, et lidt andet udgangspunkt for de videre forhandlinger, og derfor er jeg meget uvillig til på nuværende tidspunkt at fiksere et ganske bestemt beløb for det kommende år. Jeg finder det ikke klogt at lægge det fast; der må også være visse bevægelsesmuligheder i de forhandlinger, som skal finde sted, og som jeg regner med skal foregå senest i løbet af maj måned, måske i april måned; derefter vil der kunne ske en fiksering af beløbene.

Jeg vedkender mig ganske et ansvar i forholdet til det konservative folkeparti og venstre, der var med i forsvarsforliget. Det er da klart, at det medfører et særligt ansvar, og for så vidt kan jeg godt forstå det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, når det ærede medlem taler om, at han og hans venner er ved at blive sultne. Selvfølgelig er det af betydning for mig, at man er ved at blive sulten, og denne sult skal tilfredsstilles, men jeg håber ikke, at man tager mig det ilde op, når jeg synes, at det først og fremmest er den sult efter materiel, som man har i forsvaret, som skal tilfredsstilles og tages hensyn til.

Jeg er naturligvis lidt ked af det indlæg, som det ærede medlem hr. From kom med. Det er jo ikke behageligt at blive kaldt en sløj forsvarsminister. Jeg må oven i købet sige, at det er en af den slags påstande — for det er jo ikke noget argument, men en